

24.

En Dig, Herre Gudi! allena tilhör,
 Af oss at all ära bekomma,
 Gör allt det goda Du nu visserlig gör,
 Att hela Ditt folk och de fromma;

25.

Vi lofwe, vi tacke, vi prise nu Dig,
 Så långt vår förmåga kan hinna;
 Men när det sist heter erwinerlig,
 Skal Du oss der fullbordan finna.

GS1793

Alla rätta ärliga Swenskar,
 Så in- som utvärtes,
 Högtbetungade Fågnad,
 Allswarlige Lyckönskan,

Och

Djupaste Tacksäjlse

Till

Det Gudomeliga Majestätet

Öfwer

De wid Riksdagen År 1765.

Wälförrättade

Galemans - Walen,

Underdån - ödmjukast och troget,
 Fast mycket ensaldigt

Uttred af

En fattig Scholæ - Betjent,

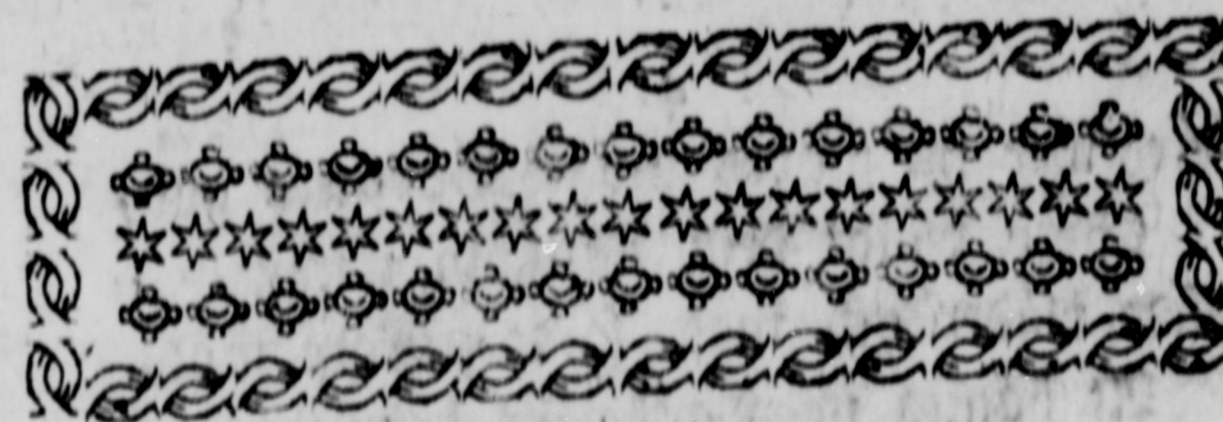
Som i 15 år, å egne och flere sine fattige medbröders
 wågnar, hos Höga och Respective Weberbörande,
 anhållit om Wåd, Hjelp, Billighet och Rätt-
 wisa i deras och den fattige ungdomens
 högtberrängda tillstånd.

STOCKHOLM,

Tryckt uti JOH. G. LANGES Boktryckeri,
 1765.

Imprimatur.
N. v. OELREICH.

Kan flungas under den bekanta och wackra
 Melodien:
 Så gläd dig tu yngling i ungdomen tin ic.

I.
 Så är nu fullbordat det lyckliga Råd,
 Som Wisherens Herre beslutit,
 At Norden at skänka Rättvisa och
 Råd,

Och hela hwad hårtills är brutit.

2.
 Ja, Sanning och Friden här mötas och nu,
 Endrånget hwarannan de hålla;
 Derdöfver nu fögnas båd' Herre och Fru,
 Som önska Sitt Land til at frälssa.

3.
 Af detta upmuntras hwar endaste Präst,
 Som uti sitt Åmbete dyra,
 Försökt, hwad det kostar, hos fattiga måst,
 Dem från all mistrostan at styra.

(2

4. Här

4.

Hårdfwer nu glådes hwar Borgare god,
Som billigt dem fattigom unnar,
Både kläder och mat, samt friskare mod,
Alt hämta ur Handelens brunnar.

5.

Hårdfwer nu frögdas hwar Danneman ock,
Som Bergen och Åfren wäl sköter;
De frukta nu icke små-Junkares poek:
Hwarannan med kärlek bemöter.

6.

Håraf sig nu tröstar båd' Fader och Mor,
Det barnet i waggan ock ligger;
Det wäntar och hoppas, det beder och tror,
Alt det ej sin föda nu tigger.

7.

Hårdfwer nu qwåder hwar Piga och Dräng,
Som tänka at hjonelag bygga.
Med Guds hjelp de stiga i åktenstaps-sång,
Och åro för ofården trygga.

8.

På-klagade brister i folk-fattigt land,
Med nåring då kunna snart belas;
Hwar dygder gemensamt med Enighets band
Förknippas, affättning ej felas.

9. 3

9.

I rätt barna-fostran kan läras den dygd,
Som här alla Stånden bepryder,
Som lycksalig gör både Städer och Bygd,
Då barnet Föräldromen lyder.

10.

Eå gläd dig du yngling i ungdomens wår,
Och låt nu ditt hjerta nögd wara;
För arbete godt du din föda wäl får,
När dygderna sig hos dig para.

11.

Har du icke pengar, så twisla dock ej,
Din gång efter Guds Ord at wandra;
Emot din kallelse säg icke du nej:
Gudsfruktan dig hjälper som andra.

12.

En Herren som wist wet hwar menniskas nöd,
Förtrycket, som tryckare trycker;
Dem kan wäl ock skaffa tillräckeligt bröd,
Och slå Egennyttan i stycker.

13.

Ja, gläd dig du Enka, med alla de små,
Som nu faderlöse här finnas:
Gud hjälper ock Eder, at lyckligt framgå,
När Sjelfswäld sin bane får minnas.

14. Nu

14.

Du sig och högt fågnar hvar **Embetes-man**,
Som för emot armod måst' strida;
Med arbete, dubbelt hvarföre dock han
Sin lön ganska länge fått bida.

15.

Hvad gäller det nu? han hörder wist blir,
I **Himlen** så wäl som på **Jorden**;
Förty himmels-skrifande synder man sir
Omsider bestraffas i **Norden**.

16.

Du gläder sig ändtlig hvar **Menige Man**,
Som **Gud** i sit hjerta rätt äger:
Då alsingen prick för dem sistfela kan,
Af alt hwad **Gud** lofwar och säger.

17.

I glädjen war **Lystönskan** samlas då här,
Af troget och ärligst hjerta,
För alla de **Talmän**, som hafwa besvär,
Frimodigt uttala war smärta.

18.

På hufwud och ansikte man känner bäst folk;
Och när de begynna at tala,
Bli'r tungan gemenlig för hjertat en tolf,
Som fattigom och kan hugswala.

19. Som

19.

Som **Riksdagens Talemän** nu blifwit wald'
Af **Himmelens Styrelse** blida,
Eå siunger i **Norden** hvar ringaste **Stald**:
Gud stände på alles **Er sida**!

20.

Beware **Gud** **Eder** från falskhet och list,
Samt all **Egennytt** den stygga!
Gudsfruktan **Er** lede med **Enighet** wist,
At göra oss sälla och trygga!

21.

Beskydde **Gud** **Eder** från **Sjukdom** och **Nöd**,
Och jämt **Edra** krafter upphålle!
Han ware i alt **Eder** fastaste **Stöd**,
Och hjelpe i alt hwad oss wäller!

22.

Eå gifwe då **Herren** all **Lysta** och **Ro**,
At **Ronungen**, **Ständer** och **Rike**!
Låt **Salighet** städse ibland oss få bo,
Det onda långt från oss bortwike!!!

23.

Då kunna wi **Dig**, **Du Treenige Gud**,
War tacksamhets offer frambära,
Af hjerta och mun med samdrågtigste ljud,
Beprija Din heligste **Ära**.

24. Ev